

Απόφαση Π.Ε. NAP, 14/12/2014: Το εργατικό - λαϊκό κίνημα να δηλώσει "παρών"

17.12.14

Το εργατικό - λαϊκό κίνημα να δηλώσει "παρών" - Ήρθε να ώρα να κάνουμε ανταρσία στο μαύρο μέτωπο κυβέρνησης - ΕΕ - αγορών

Βασικά αποσπάσματα από την απόφαση της Πολιτικής Επιτροπής του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση που συνεδρίασε στις 14 Δεκέμβρη για να συζητήσει τις πυκνές πολιτικές εξελίξεις και να σχεδιάσει την παρέμβαση της οργάνωσης στα κρίσιμα μέτωπα πάλης:

1. Η πολιτική και κοινωνική καμπή των εξελίξεων, για την οποία είχαμε μιλήσει στο πρόσφατο Πανελλαδικό Σώμα, πλησιάζει και με την επίσπευση της προεδρικής εκλογής. Παρεμβαίνουμε συνολικά με γραμμή αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης του μαύρου μετώπου κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ. Επιδιώκουμε ρωγμές και αποσταθεροποίηση της κυρίαρχης πολιτικής, ενισχύουμε την τάση για ανυπακοή - αντίσταση - ανατροπή των εργατικών και λαϊκών δυνάμεων. **Απαιτείται η μαζική παρέμβαση του λαϊκού παράγοντα με τις διεκδικήσεις του και το πολιτικό αίτημα της ανατροπής στο προσκήνιο**, η μαζική κινητοποίηση **για τον αναγκαίο παλλαϊκό - πανεργατικό ξεσηκωμό**. Απαιτείται άλλο κίνημα, ταξικά ανασυγκροτημένο, και **άλλη Αριστερά**. Γι' αυτό η **αντικαπιταλιστική και ανατρεπτική Αριστερά πρέπει όχι μόνο να αντέξει, αλλά και να συσπειρώσει ευρύτερες δυνάμεις, να ενισχυθεί**. Τις επόμενες μέρες, ειδικά ενόψει της μεγάλης πιθανότητας να προκηρυχτούν εκλογές - εξπρές, κτυπούμε **συναγερμό: για την μαζική κινητοποίηση του κινήματος με πολιτικούς στόχους, για την αναζωογόνηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την προώθηση της αριστερής ανατρεπτικής πολιτικής συνεργασίας, που αποτελεί κρίσιμης σημασίας στόχο**.

2. Η απόφαση της κυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ να επισπεύσει την προεδρική εκλογή εκφράζει τα αυξημένα αδιέξοδα της κυβερνητικής κι ευρύτερα της κυρίαρχης πολιτικής. Όχι μόνο δεν μπόρεσε να εξασφαλίσει ένα «success story» στο τέλος του 2014, αλλά **βρέθηκε μπροστά στην υποχρέωση να προχωρήσει στην έγκριση ενός νέου μνημονιακού πακέτου σφαγιαστικών μέτρων**, κάτι που δύσκολα μπορούσε να αντέξει, υπό το βάρος και των λαϊκών αντιδράσεων.

Η εξέλιξη αυτή υπογραμμίζει πως, συνολικότερα, **δεν υπάρχει αστικό «success story» στην πολιτική αντιμετώπιση της καπιταλιστικής κρίσης**, στην προσπάθεια υπέρβασής της. Δεν υπάρχει «success story» στην προσπάθεια του ευρωπαϊκού κεφαλαίου (απεναντίας ΕΕ και ευρωζώνη αντιμετωπίζουν μεγάλες αντιφάσεις και αντιθέσεις), αλλά ούτε και στην επιδίωξη του ελληνικού κεφαλαίου να αποκτήσει μεγαλύτερη ευχέρεια χειρισμών και επανάκτησης κρίσιμων πλευρών της εθνικής - κρατικής αυτοτέλειάς του («βγαίνουμε από το μνημόνιο», Α. Σαμαράς). Η βασική αιτία για την αποτυχία όλων αυτών των επιδιώξεων είναι **το βάθος της καπιταλιστικής κρίσης** (αρνητικοί ή στάσιμοι ρυθμοί ανάπτυξης στην ευρωζώνη, όξυνση του προβλήματος δημόσιου χρέους, άπνοια μαζικών παραγωγικών επενδύσεων, αποτυχία της επεκτατικής νομισματικής πολιτικής στην Ιαπωνία κ.α.). **Το κεφάλαιο απαιτεί ακόμα βαθύτερες και πιο σφαγιαστικές αντεργατικές και αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις**.

Επιπλέον, **υπάρχουν και πολιτικοί λόγοι** στην επιμονή της ΕΕ και της Γερμανίας να επιβληθούν οι μνημονιακές υποχρεώσεις και να μην χαλαρώσει το λουρί της επιτροπείας: να σταλεί ένα μήνυμα στους λαούς, αλλά και στις πολιτικές δυνάμεις (και σε μερίδες των αστικών τάξεων) σε Ιταλία, Ισπανία και Γαλλία, πως δεν υπάρχουν περιθώρια για αμφισβητήσεις της κυρίαρχης πολιτικής.

Στην Ελλάδα η **μεγάλη φθορά της κυβέρνησης και των κομμάτων που τη στηρίζουν** δεν επέτρεπε να προχωρήσουν στην έγκριση των νέων αντεργατικών πακέτων. Η κρίση εκπροσώπησης στο αστικό κομματικό σύστημα εντείνεται, οι διαλυτικές τάσεις επεκτείνονται στην ΔΗΜΑΡ, ΛΑΟΣ και Καρατζαφέρης αποσύρονται χέρι - χέρι, η βαθιά κρίση στο ΠΑΣΟΚ κλιμακώνεται, ενώ στο χώρο της Δεξιάς αυξάνονται οι διεργασίες για την επόμενη μέρα. **Σε περίπτωση εκλογών, η κατάρρευση του προ κρίσης κομματικού σκηνικού θα κλιμακωθεί και θα γίνει προσπάθεια αναδιάρθρωσης του** τόσο στον δεξιό - ακροδεξιό χώρο όσο και στον κεντρώο - πασοκικό, με το Ποτάμι να σπρώχνεται ως μία βασική εναλλακτική εντός του συστήματος.

Ενώ η γενικότερη τάση δείχνει **πορεία προς κυβερνητική εναλλαγή με εκλογές, αποδοχή με τρομοκρατία και ενσωμάτωση του ΣΥΡΙΖΑ**, τόσο η κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου, όσο και ευρύτεροι κύκλοι της αστικής τάξης και του ευρωπαϊκού κεφαλαίου δεν παραιτούνται και επιδιώκουν να βρεθούν οι 180 βουλευτές και να εκλεγεί πρόεδρος δημοκρατίας, έτσι ώστε μετά να μπορεί να εφαρμόσει τα άγρια αντεργατικά αντιλαϊκά μέτρα. Ακριβώς γι' αυτό το λόγο **η εκλογή προέδρου της δημοκρατίας, αυτού του αντιδραστικού θεσμού του οποίου ζητούμε την κατάργηση, από αυτή τη βουλή θα αποτελεί ιδιαίτερα αντιδραστική και αντιδημοκρατική εξέλιξη, ένα ακόμα ποιοτικό βήμα εξαχρείωσης του αστικού κοινοβουλίου.** Όχι μόνο γιατί βρίσκεται σε ευθεία αντίθεση με τις διαθέσεις του κόσμου της εργασίας, αλλά γιατί θα σημαίνει συνέχιση του βίου της αντιδραστικής κυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και πολύ περισσότερο **κλιμάκωση της επιδρομής του μαύρου μετώπου κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ, με τα νέα μέτρα που σχεδιάζονται και έχει -επί της ουσίας- αποδεχθεί η κυβέρνηση.**

Η εκλογή προέδρου από αυτή τη βουλή σημαίνει άμεση προσπάθεια επιβολής νέου μνημονίου στην Ελλάδα, στο πλαίσιο του μόνιμου ευρω-μνημονίου για όλους τους λαούς στην ΕΕ. Σημαίνει κατοχύρωση των μέχρι τώρα αντιλαϊκών αναδιρθρώσεων και της καπιταλιστικής μνημονιακής βαρβαρότητας, ιδιαίτερο προσανατολισμό σε νέα αντεργατικά μέτρα αποκαλύπτοντας και τις ταξικές επιδιώξεις του κεφαλαίου (ομαδικές απολύσεις, αντιαπεργιακός και αντισυνδικαλιστικός νόμος, χιλιάδες απολύσεις και μισθολόγιο - φτωχολόγιο στο δημόσιο, παραπέρα μειώσεις μισθών), ασφαλιστικό Καιάδα (αύξηση ορίων, μείωση συντάξεων), κοινωνική λεηλασία (ιδιωτικοποιήσεις, φοροληστεία), αντιδημοκρατικές τομές (στη νομοθεσία για πλειστηριασμούς, αντιδραστική Συνταγματική Αναθεώρηση), παραπέρα ενίσχυση του άθλιου καθεστώτος επιτροπείας, που καταργεί το δικαίωμα του λαού να αποφασίζει για τη ζωή και το μέλλον του.

Η πρόταση για τον Σταύρο Δήμα επιχειρεί να συσπειρώσει το συντηρητικό - ευρωπαϊκό μπλοκ, το οποίο το σύστημα επιδιώκει, σε κάθε περίπτωση, να μην καταρρεύσει. Παρότι σήμερα φαίνεται **πολύ δύσκολο να επιτευχθεί η προεδρική πλειοψηφία των 180 βουλευτών, κάτι τέτοιο δεν μπορεί να αποκλειστεί,** ειδικά εάν συστρατευτούν ισχυρές αστικές δυνάμεις, εγχώριες και του εξωτερικού σε αυτή την κατεύθυνση, μέσα σε τεχνητό κλίμα πολιτικής, οικονομικής και ιδεολογικής, **πολύμορφης τρομοκρατίας, χωρίς να αποκλείονται και προκλήσεις μεγάλης κλίμακας** για τη δημιουργία των κατάλληλων όρων «εθνικής συναίνεσης» και «συσπείρωσης» του κατακερματισμένου αστικού, «ευρωπαϊκού» συντηρητικού «κεντροαριστερού» μπλοκ.

Γι' αυτό χρειάζεται **μεγάλη κινητοποίηση και επαγρύπνηση του λαϊκού παράγοντα και της μαχόμενης Αριστεράς** και όχι αναμονή (όπως προωθεί ο ΣΥΡΙΖΑ) ή υποτίμηση των αντιδραστικών εξελίξεων, αφού έτσι κι αλλιώς αντιλαϊκή θα είναι η πολιτική (ΚΚΕ).

Εκλογή προέδρου στις 29 Δεκέμβρη από τις αστικές δυνάμεις θα σημαίνει υιοθέτηση και **βίαιη**

κλιμάκωση μιας έντονα επιθετικής πολιτικής γραμμής απέναντι στον λαό, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει σε βάθεμα του ρήγματος ανάμεσα στα φτωχά λαϊκά στρώματα και το πολιτικό σύστημα, σε νέα καθήκοντα, αυξημένους κινδύνους αλλά και δυνατότητες για την επαναστατική Αριστερά.

3. Η κίνηση Σαμαρά - Βενιζέλου για επίσπευση της προεδρικής εκλογής **έγινε με υπόδειξη και σε συνεννόηση με τα βασικά ευρωπαϊκά καπιταλιστικά κέντρα (Βερολίνο, Βρυξέλες, Παρίσι)**, όπως δείχνουν και οι θετικές αντιδράσεις από Γερμανία και ΕΕ, η υποστήριξη από Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην υποψηφιότητα Δήμα κλπ. Ειδικά, οι προκλητικές δηλώσεις Γιουνκέρ εναντίον των ακραίων πολιτικών δυνάμεων, ενός «λάθος εκλογικού αποτελέσματος»(!) και υπέρ των «οικείων προσώπων» αποτελούν ευθεία απaráδεκτη επέμβαση. Η **επιχείρηση τρομοκράτησης του λαού** θα είναι πολύπλευρη (δηλώσεις, ΜΜΕ, χρηματιστήριο, σπρεντ κλπ.) και έχει **βασικό στόχο να πλήξει κάθε τάση ανυπακοής και χειραφέτησης, να ενισχύσει την τάση υποταγής, να επιβάλει την λογική του ευρωμονόδρομου, να σταθεροποιήσει την κυριαρχία του «πλαισίου» της ΕΕ, του ΝΑΤΟ, των αγορών και της καπιταλιστικής κερδοφορίας.** Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, συντηρητικοί κύκλοι (όπως ο Γιουνκέρ) ή ευρύτερα συστημικοί παράγοντες θα προσπαθήσουν να ενισχύσουν τις ακραιφείς μνημονιακές και αστικές δυνάμεις (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ κλπ.). Ταυτόχρονα όμως φαίνονται να είναι προετοιμασμένοι και ήδη σχεδιάζουν την παρέμβαση τους και για το ενδεχόμενο ανάληψης της διακυβέρνησης από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος έχει δώσει ήδη τα διαπιστευτήριά του. Αυτό εκφράζεται για παράδειγμα στις δηλώσεις του Επιτρόπου Οικονομίας Μοσκοβισί πως «όποια και να είναι η απόφαση του Ελληνικού Κοινοβουλίου υπάρχουν τρόποι για να προχωρήσουμε».

Εντός του πλαισίου του ευρώ, της ΕΕ, των αγορών και του συστήματος, δεν μπορεί να υπάρχει διέξοδος υπέρ του λαϊκών συμφερόντων. Δεν μπορεί να υπάρχει αποτελεσματική διαπραγμάτευση ή φιλολαϊκή διαχείριση, όπως ισχυρίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ. Από 1/1/2015 ισχύουν οι νέοι δρακόντειοι μηχανισμοί επιτήρησης και επέμβασης του Συμφώνου Σταθερότητας στην ΕΕ, ενώ ειδικά για την Ελλάδα πρέπει μέχρι τα τέλη Φλεβάρη (με βάση την δίμηνη παράταση που έδωσε το Γιούρογκρουπ) να έχουν επέλθει δύο συμφωνίες μεταξύ της ελληνικής κυβέρνησης και της πλευράς ΕΕ - ΕΚΤ - ΔΝΤ: πρώτη, για την «αξιολόγηση» του προηγούμενου μνημονίου και δεύτερη για το νέο μνημόνιο που θα συνοδεύει την Πιστωτική Γραμμή.

Τα μέτρα που απαιτούνται δεν οδηγούν σε ανέφελη κοινοβουλευτική και διαχειριστική πορεία, αλλά θέτουν το δίλημμα της ενσωμάτωσης - υποταγής ή της σύγκρουσης - ανατροπής με όρους πολιτικής ταξικής αναμέτρησης.

4. Η προσπάθεια του μαύρου μετώπου να επιβάλλει, με κάθε τρόπο, τη συνέχιση της αντεργατικής αντιλαϊκής επίθεσης προϋποθέτει το κτύπημα της δυνατότητας του εργατικού και λαϊκού κινήματος να αγωνίζεται, να αντιστέκεται, να ανατρέπει. Γι' αυτό **ενισχύεται η τάση του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού, αναβαθμίζεται η κυβερνητική και κρατική καταστολή των αγώνων**, όπως είδαμε και στη συνολική αστυνομική, ασφαλίτικη, επικοινωνιακή και ιδεολογική επίθεση ενάντια στις διαδηλώσεις την 6η Δεκέμβρη, αλλά και το προηγούμενο διάστημα (φοιτητικό κίνημα, Πολυτεχνείο).

Αυτή η τάση εκφράστηκε και στην κατάφωρη αντιδημοκρατική άρνηση των δικαιωμάτων του Νίκου Ρωμανού, αλλά και στα «μαύρα» πολιτικά σχέδια που συνόδευσαν την κυβερνητική αδιαλλαξία ακόμα και μετά από 30 μέρες απεργία πείνας. Αποτελεί **ήττα της κυβέρνησης η υποχρέωση σε αναδίπλωση στην υπόθεση Ρωμανού, η αποτροπή του μαύρου σχεδίου, γεγονός που έδειξε πως το μαζικό κίνημα μπορεί!** Η επιτυχία που καταγράφηκε στην υπόθεση Ρωμανού δεν ήταν αποτέλεσμα ούτε της κοινοβουλευτικής ή εθνικής συναίνεσης, ούτε της παρέμβασης Βενιζέλου - Τσίπρα, ούτε της αναρχικής δράσης (της σεχταριστικής, αποσπασμένης ή και εχθρικής προς το λαϊκό κίνημα), αλλά προήλθε από τα **βήματα κινητοποίησης του μαζικού νεολαϊστικού, λαϊκού και δημοκρατικού κινήματος** (η οποία τροφοδοτήθηκε από την αποφασιστική στάση αντίστασης του Ν. Ρωμανού) και την απειλή ενός ανεξέλεγκτου μαζικού ξεσπάσματος, που μπορούσε να πάρει -κάτω από την παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς- επικίνδυνα για το σύστημα ανατρεπτικά

χαρακτηριστικά. Χρειάζεται βαθύτερη συζήτηση σχετικά με την παρέμβαση του μαζικού κινήματος, της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και της οργάνωσής μας στη συγκεκριμένη μάχη, κυρίως από τη σκοπιά της ανταπόκρισης σε ανάλογες μάχες.

Τέλος, πρέπει να σημειώσουμε, συνειδητοποιώντας το συσχετισμό δύναμης, πως η θετική έκβαση της μάχης για τον Ρωμανό αποτυπώνει ένα συμβιβασμό, που «νομιμοποιεί» την αντιδραστική ρύθμιση του βραχιολιού για τους κρατούμενους. Επίσης, εμφανίστηκαν ισχυρά ορισμένα καθηλωτικά χαρακτηριστικά του αγώνα, ως έκφραση λογικών του αναρχικού ρεύματος.

5. Το βάθος και η έκταση του κοινωνικού σφαγείου, των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων που πρέπει να εφαρμοστούν παραπέρα, η φθορά των αστικών πολιτικών δυνάμεων, όλα αυτά σε συνδυασμό, υποχρεώνουν την αστική τάξη να φέρνει έντονα στο προσκήνιο την **πολιτική πίεση για εθνική συναίνεση και σταθερότητα**, η οποία αναμένεται να φτάσει σε παροξυσμό μέχρι και την 29^η Δεκέμβρη, χωρίς να αποκλείονται και αιφνίδιες κινήσεις. **Η συναινετική γραμμή αποσκοπεί καταρχήν στον πολιτικό ευνουχισμό του κινήματος και της Αριστεράς, ευρύτερα της λαϊκής δυσaréσκειας και αγανάκτησης.** Είναι η σύγχρονη εκδοχή του «μαζί τα φάγαμε», δηλαδή όλοι μαζί «Λαός και Κολωνάκι» να βάλουμε πλάτη για να σωθεί η χώρα, αλλά με την «ανάπτυξη» στα μέτρα των καπιταλιστών. Δεύτερο, σε πολιτικό επίπεδο επιδιώκει να ολοκληρώσει την ενσωμάτωση της διαχειριστικής Αριστεράς, να διαμορφώσει όρους ενός σύγχρονου Τζανετακισμού, ακόμα πιο επώδυνου γιατί θα συμβεί σε συνθήκες οξύτατης κοινωνικής κρίσης, αλλά και ελπίδων (έστω κουτσουρεμένων) για αλλαγή.

Το σχέδιο αυτό είναι δύσκολο να προχωρήσει τώρα συνολικά, περισσότερο ζυμώνεται για το όχι μακρινό μέλλον, λειτουργεί ήδη ως ένα μέσο συμμόρφωσης και δεξιάς προσαρμογής της γραμμής του ΣΥΡΙΖΑ. Η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να μπει τώρα σε αυτό το σχέδιο, κάτι τέτοιο θα δημιουργούσε μεγάλους κλονισμούς στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ, μεγαλύτερη αστάθεια τελικά και θα άφηνε επικίνδυνα χώρο στην αντικαπιταλιστική Αριστερά. Ήδη όμως, **ο ΣΥΡΙΖΑ κινείται συστηματικά πλέον στον αστερισμό της σταθερότητας και της μη διατάραξης του πλαισίου**, ενώ σε μια σειρά κρίσιμα θέματα (εξωτερική πολιτική, παραμονή σε ευρώ - ΕΕ και NATO, συναινετικές προτάσεις κλπ.) κινείται ήδη με λογική εθνικής συνεννόησης.

6. Ο ΣΥΡΙΖΑ, ακόμα και σε περίπτωση ευρείας εκλογικής νίκης και αυτοδυναμίας (που προβάλλεται ως στόχος), **δεν μπορεί να ανοίξει το δρόμο για φιλολαϊκές εξελίξεις.** Προγραμματικά - φυσιογνωμικά έχει ήδη αποδεχθεί το «πλαίσιο» της ΕΕ και του NATO, του αντιδραστικού άξονα με ΗΠΑ-Ισραήλ, των αγορών και της καπιταλιστικής κερδοφορίας και μέσα σε αυτό δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ούτε η μνημονιακή βαρβαρότητα, ούτε η ληστεία του χρέους, ούτε η εμπλοκή στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς. Δεν στηρίζει, ούτε στηρίζεται σε ένα ανατρεπτικό μαζικό κίνημα.

Παρά τη διγλωσσία που θα επιδείξει το επόμενο διάστημα δεν υπάρχουν περιθώρια για αυταπάτες. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει μετατραπεί σε συστημική δύναμη. Οι σκέψεις για εκλογική του ενίσχυση, η φυγομαχία από την μάχη των εκλογών, οι λογικές για κριτική στήριξη ή ανοχή μιας επικείμενης κυβέρνησης, δεν έχουν θέση στον μαχόμενο κόσμο του κινήματος και της αριστεράς. Ωστόσο, η τοποθέτηση μας αυτή δεν είναι αυταπόδεικτη, χρειάζεται να αποδείξουμε πειστικά στον κόσμο αυτή την πραγματικότητα.

Στην πορεία ενσωμάτωσης του ΣΥΡΙΖΑ θα υπάρξουν **σημαντικές αντιφάσεις και αντιδράσεις**, κυρίως από την βάση του, ειδικά από την εργατική - λαϊκή και κινηματική. Πρέπει συστηματικά να επιδιώξουμε την κοινή δράση στο μαζικό κίνημα με τέτοιες τάσεις, τον πολιτικό διάλογο - επαφή - συναγωνιστική αντιπαράθεση, με ταυτόχρονη ξεκάθαρη υπογράμμιση, πως οι δυνάμεις της «αριστερής αντιπολίτευσης» εντός του ΣΥΡΙΖΑ αναλαμβάνουν μεγάλες ευθύνες για την αποδοχή τελικά της δεξιόστροφης πορείας.

7. Συγκεκριμενοποιούμε, στο κρίσιμο πεδίο των απότομων αλλαγών και ανακατατάξεων του επόμενου διαστήματος, την **πολιτική μας παρέμβαση**. Με βάση την πολιτική κατεύθυνση του Πανελλαδικού Σώματος σήμερα παρεμβαίνουμε με το εξής πολιτικό περιεχόμενο:

- Να φύγουν όλοι, τώρα! Κυβέρνηση - ΕΕ - ΔΝΤ - κεφάλαιο / αγορές. Ανατροπή της πολιτικής του μαύρου μετώπου, κάτω η κυβέρνησή του, η κυβέρνηση ΝΔ - ΠΑΣΟΚ. Όχι στο νέο μνημόνιο, ξήλωμα των παλιών και όλων των αστικών αντιδραστικών μέτρων. Γι' αυτό όχι στην προεδρική εκλογή.
- Ανατροπή της κυρίαρχης πολιτικής, όχι αλλαγή διαχειριστή. Λαός και εργαζόμενοι διεκδικούν δουλειά - ψωμί - παιδεία - ελευθερία, αγωνίζονται ενάντια στην ανεργία, την φτώχεια, τους μισθούς και συντάξεις πείνας, την ταπεινωτική ευρωκηδεμονία και τον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό. Γι' αυτό λέμε όχι σε κυβερνήσεις εθνικής ενότητας, συναίνεσης, συνεννόησης, αλλά και σε κάθε κυβέρνηση που αποδέχεται το πλαίσιο των δανειακών συμβάσεων, της ΕΕ, του ΝΑΤΟ και των αγορών (όπως κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ) και που οδηγεί σε αποδοχή και διαχείριση της μνημονιακής καπιταλιστικής βαρβαρότητας.
- Δημοκρατία από τον λαό για τον λαό, όχι στην τρομοκρατία των αγορών, όχι στις επεμβάσεις της ΕΕ και του ιμπεριαλισμού, όχι στους εκβιασμούς του κεφαλαίου, όχι στην τρομολαγνεία των αστικών ΜΜΕ και την κρατική καταστολή.
- Εργαζόμενοι και λαός δηλώνουν «παρών!», **Για την συνολική εργατική, λαϊκή απερίθωτη, αντιστρέφοντας την τάση καθήλωσης των κοινωνικών αγώνων και την καλλιέργεια κλίματος αναμονής**. Για τον αναγκαίο λαϊκό ξεσηκωμό, με οργανωμένο λαό και ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα και άλλη Αριστερά, αντικαπιταλιστική, αντιΕΕ και ανατρεπτική. Με ισχυρή ΑΝΤΑΡΣΥΑ και αριστερή ανατρεπτική πολιτική συνεργασία των αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών, αντιΕΕ και αντισυστημικών δυνάμεων.

Υπογραμμίζουμε πως **υπάρχουν δυνατότητες** για την προώθηση της ανατρεπτικής πολιτικής γραμμής και την παρέμβαση κι ενίσχυση της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς, του ΝΑΡ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Σε κάθε περίπτωση, χρειάζεται όλες οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς να συνειδητοποιήσουν άμεσα **το ισχυρότατο ενδεχόμενο μιας επικείμενης εκλογικής αναμέτρησης ακόμη και στα τέλη Ιανουαρίου**. Οποιαδήποτε υποτίμηση αυτού του ενδεχόμενου μπορεί να αποβεί επικίνδυνη. Από αυτή τη σκοπιά, **μαζί** με τις άμεσες προσπάθειες παρέμβασης του μαζικού κινήματος, χρειάζεται ο **άμεσος πολιτικός - εκλογικός αναπροσανατολισμός**, τα συγκεκριμένα ιδεολογικά, πολιτικά, οργανωτικά και εκλογικά μέτρα για αυτή τη μάχη.

8. Με βάση όλα αυτά, **για το επόμενο κρίσιμο 15νήμερο προτάσσουμε την αναγκαιότητα κινητοποίησης λαού και νεολαίας, με στόχο ένα μαζικό αγωνιστικό ξεσηκωμό**, ο οποίος θα μπει σφήνα στα σχέδια του μαύρου μετώπου, θα ξεπεράσει την λογική της προεδρικής και εκλογικής αναμονής.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κινητοποιείται σε αυτή την κατεύθυνση, ταξικές δυνάμεις του μαζικού κινήματος (πρωτοβάθμια σωματεία, σχήματα - κινήσεις) έχουν θέσει το **στόχο μαζικών κινητοποιήσεων (απεργιών, συγκεντρώσεων, κ.λπ.) στους σταθμούς των τριών ψηφοφοριών για πρόεδρο**. Εργαζόμαστε με συνείδηση των **δυσκολιών**. Η κυριαρχία της ευρύτερης τάσης της αναμονής, δεν σπάει εύκολα, γι' αυτό δεν μπορούμε να μένουμε απλά σε καλέσματα, χρειάζεται συστηματική πολιτική δουλειά από τα κάτω. Ιδιαίτερα καθηλωτική είναι η γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ αλλά και του ΚΚΕ, που, με τον ιδιαίτερο τρόπο του ο καθένας, αρνούνται την ανάγκη πολιτικής κινητοποίησης του μαζικού κινήματος ενάντια στην προεδρική εκλογή. Εμείς πρέπει να επιμείνουμε σε κάλεσμα στην μαχόμενη Αριστερά, στην αγωνιστική βάση του ΣΥΡΙΖΑ και στο ΚΚΕ και βεβαίως σε όλο το μαζικό κίνημα.

Αξιοποιούμε το γεγονός πως το τελευταίο διάστημα ήρθε στην επιφάνεια η τάση για μια

αναζωογόνηση των αγώνων (φοιτητικό κίνημα, Πολυτεχνείο, απεργία 27/11, 6/12, κινητοποιήσεις για Ρωμανό), ενώ η δυσaréσκεια και η τάση για αποφασιστικό αγώνα εκφράζεται και σε κλάδους που μέχρι τώρα το κυβερνητικό μπλοκ διατηρούσε ευρείες συμμαχίες (π.χ. δικηγόροι).

9. Η παρέμβασή μας αυτή στο μαζικό κίνημα έχει ιδιαίτερη σημασία και για το σήμερα και για το αύριο, αποτελεί ουσιαστική προετοιμασία (σε περιεχόμενο και μορφή) και για την επόμενη μέρα. Γι' αυτό υπογραμμίζουμε την ανάγκη να ενισχυθεί το διεκδικητικό, αντιΕΕ και αντικαπιταλιστικό περιεχόμενο των παρεμβάσεών μας και των αγώνων, έτσι ώστε να καταπολεμείται η λογική των μειωμένων προσδοκιών. Επιπλέον, πρέπει να επιταχυνθεί η διαδικασία συγκρότησης και ανασυγκρότησης των διαφόρων μορφών έκφρασης του εργατικού λαϊκού αγώνα. Γι' αυτό έχει μεγάλη σημασία η προσπάθεια για την **αγωνιστική συνεργασία πρωτοβάθμιων σωματείων στην Αθήνα, στην κατεύθυνση της επανίδρυσης του Συντονισμού Πρωτοβάθμιων Σωματείων**. Αποφασιστική συμβολή μπορεί να έχει η ταξική αντικαπιταλιστική πτέρυγα και γι' αυτό είναι θετικό γεγονός που πρέπει να κλιμακωθεί, η **κοινή παρέμβαση των εργατικών σχημάτων** – συσπειρώσεων – παρεμβάσεων του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, που μπορεί να αποτελέσει το πολιτικό νεύρο της διαδικασίας αγωνιστικού συντονισμού. Συνέβαλε η προσωρινή συνδικαλιστική γραμματεία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Επίσης **στο επίπεδο της πόλης**, σταθεροποιείται η λειτουργία και παρέμβαση του Συντονισμού Συλλογικοτήτων Αττικής, ενώ υπάρχει μια θετική δραστηριότητα αρκετών δημοτικών και περιφερειακών αντικαπιταλιστικών κινήσεων, γίνεται προσπάθεια να γίνουν κι άλλες (π.χ. Αργυρούπολη). Θετικό βήμα αποτελεί η συνάντηση περιφερειακών κινήσεων και ο συντονισμός δημοτικών, όπως στη Δυτική Αθήνα.

Παρόλα αυτά, το τελευταίο διάστημα, καταγράφηκαν **μεγάλες αδυναμίες και καθυστερήσεις**: Στην παρέμβαση-εμφάνιση στην απεργία στις 27/11, στην προώθηση της απόφασης μας για την ταξική ανατρεπτική κίνηση. Στο μαζικό κίνημα για την «υπόθεση Ρωμανού», παρά τη συμβολή μας, καταγράφηκε η αδυναμία μας να δώσουμε πιο ολοκληρωμένο πολιτικό περιεχόμενο και να πάρουμε αυτοτελείς πρωτοβουλίες. Ανάλογα και στο θέμα των Σύρων, εμφανίστηκε το μεγάλο κενό στην παρέμβασή μας στο μεταναστευτικό.

10. Οι εξελίξεις υπογραμμίζουν την αναγκαιότητα μιας άλλης Αριστεράς, που θα έχει πρώτη προτεραιότητα τον αγώνα για τα δικαιώματα της εργατικής τάξης, της νεολαίας και του λαού, που δεν θα συναινεί με την καπιταλιστική μνημονιακή βαρβαρότητα, το «δυτικό πλαίσιο» και τις αστικές αναδιαρθρώσεις και θα ενισχύει τον αγώνα για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης και την απελευθέρωση εργαζομένων και λαού. Συμβάλλοντας στον αγώνα για να ανοίξει ο δρόμος για την αντικαπιταλιστική επανάσταση και τη σύγχρονη κομμουνιστική προοπτική.

Μια τέτοια Αριστερά, ένας πόλος αντικαπιταλιστικός, ανατρεπτικός, επαναστατικός, είναι **πολλαπλά χρήσιμος** για τους εργαζόμενους και τον λαό. Παλεύει, υποστηρίζει και αναπτύσσει το **αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα**, που φωτίζει τον άλλο δρόμο για τον κόσμο της εργασίας. Το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα αναδεικνύεται σε κρίσιμο όπλο, ειδικά για να απαντηθεί το ασφυκτικό πλαίσιο που έχει θέσει η τρόικα και η ΕΕ, με ορόσημο τα τέλη Φλεβάρη και να αναδειχθεί πως υπάρχει άλλη επιλογή ρήξης και ανατροπής, ελπίδας και προοπτικής. **Για να πάρουμε πίσω όσα μας έκλεψαν, για να κατακτήσουμε όσα μας ανήκουν. Για μια Αριστερά που «ματώνει»** για να έρθει στο προσκήνιο η πάλη του λαού, για να ανασυγκροτηθεί ταξικά το εργατικό και λαϊκό κίνημα, **για να οργανωθεί ο λαός, ο βασικός νικηφόρος όρος**, για να επιβληθούν ρωγμές και να ανατραπεί η κανιβαλική επίθεση. Συνδέει τον αγώνα αυτό με την πάλη για την **κατάργηση του βάρβαρου καπιταλισμού** που σαπίζει και σκοτώνει, για να περάσει ολόκληρος ο πλούτος και η εξουσία στα χέρια των εργαζομένων. Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, παρά τις αντιφάσεις της, είναι ένα σημαντικό βήμα σε αυτή την κατεύθυνση αλλά όχι το τέλος της διαδρομής, και πρέπει να ενισχυθεί – αναγεννηθεί, αναλαμβάνοντας ταυτόχρονα και **πρωτοβουλία πολιτικής συνεργασίας με όλες τις**

δυνάμεις της εκτός των τειχών Αριστεράς, η οποία αποκτά το αμέσως επόμενο διάστημα επείγοντα χαρακτήρα.

Αυτή η Αριστερά **δεν είναι ο ΣΥΡΙΖΑ**, ούτε περνά μέσα από τον ΣΥΡΙΖΑ η συγκρότησή της.

Δεν είναι ούτε το ΚΚΕ, το οποίο -σε σύνδεση με την στρατηγική ανεπάρκειά του- παραμένει **αρνητικό στην ανάγκη του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, ενός μετώπου και κινήματος ανατροπής**. Το τελευταίο διάστημα παρατηρείται μια ορισμένη τροποποίηση της τακτικής του ΚΚΕ, με συμμετοχή σε κινήσεις κοινής δράσης (ειδικά στο φοιτητικό κίνημα, όπου υπάρχει ισχυρή αντικαπιταλιστική Αριστερά) και μια πιο ανοικτή προσέγγιση του ΠΑΜΕ, χωρίς όμως να υιοθετεί τη λογική του δημοκρατικού κι ενωτικού συντονισμού των πρωτοβάθμιων σωματείων στην βάση. **Αρνείται εκκωφαντικά να αναδείξει μέσα στο εργατικό λαϊκό κίνημα την ανάγκη ανατροπής της επίθεσης και της κυβέρνησης**, υποβαθμίζει τη σημασία της προεδρικής εκλογής αρνούμενο κινητοποιήσεις. Παρ' όλα αυτά πρέπει να πιέζουμε παντού σε λογική αγωνιστικού μετώπου ρήξης και ανατροπής.

Ιδιαίτερη συζήτηση απαιτείται για το **πολύμορφο αναρχικό ρεύμα**, το οποίο ήρθε δυναμικά στο προσκήνιο με την υπόθεση Ρωμανού. Παρά το δυναμισμό του δεν μπορεί να δώσει συνολική πολιτική απάντηση και παραμένει εγκλωβισμένο στο επιμέρους (χωρικά ή θεματικά) και συχνά με ελιτίστικη, διαχωριστική λογική από το μαζικό κίνημα. Χρειάζεται συνολικά καλύτερη και βαθύτερη ιδεολογικο-πολιτική προετοιμασία για αναβαθμισμένη συζήτηση - αντιπαράθεση με τις πολυποίκιλες αναρχικές και αυτόνομες απόψεις. Σε επίπεδο μαζικού κινήματος, υπάρχει δυνατότητα κοινής δράσης με τις τάσεις εκείνες που έχουν πολιτική - κινηματική λογική και σέβονται την αυτοτέλεια του μαζικού κινήματος. Είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι κι έχουμε πολιτικό μέτωπο με τις τάσεις εκείνες που λειτουργούν εχθρικά προς το μαζικό κίνημα, με λογικές τυφλής βίας και καταστροφών, έχουν μηδενιστική ιδεολογία και πρακτική.

11. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήταν παρούσα σε όλες τις μάχες, με **πρωτοπόρα συμβολή**, μαζικά μπλοκ κλπ. παρά τα προβλήματα και την απογοήτευση που έχουν προκαλέσει σε αγωνιστές. Αναπτύσσεται, επίσης, και μια τάση νέας υποστήριξης της αναγκαιότητας της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και του μετώπου της, του αντικαπιταλιστικού προγράμματος κλπ.

Οι Θέσεις του ΠΣΟ για την 3^η Συνδιάσκεψη κινούνται σε θετική κατεύθυνση, παρά τα κενά και τις αμφισημίες, που μπορεί να καλυφθούν στην πορεία προς την Συνδιάσκεψη. Σήμερα όμως **το κρίσιμο είναι να κινητοποιηθεί ο κόσμος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, να γίνουν παντού οι συνελεύσεις των Επιτροπών**, με κύριο επίδικο τη συζήτηση των πολιτικών εξελίξεων, την ανάληψη άμεσων πρωτοβουλιών για την κινητοποίηση του λαού και την συσπείρωση των δυνάμεων της ανατρεπτικής πολιτικής συνεργασίας, σε σύνδεση βέβαια με το κείμενο των Θέσεων, που έχει αυτές τις πλευρές.

12. Όπως τονίσαμε, επιτακτική σημασία αποκτά **η προώθηση της πολιτικής συνεργασίας, όπως αποφασίσαμε στο Σώμα και στο ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ**. Όπως το μαύρο μέτωπο επισπεύδει την προεδρική εκλογή και τις πολιτικές εξελίξεις για να περάσει την αντιλαϊκή πολιτική, έτσι κι εμείς πρέπει **να επισπεύσουμε** τις διαδικασίες ανασυγκρότησης του κινήματος και αποφασιστικής εκδήλωσης βημάτων για την πολιτική συνεργασία για την άλλη Αριστερά.

Ήδη η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με βάση την απόφαση του ΠΣΟ και με θετικό περιεχόμενο, έστειλε επιστολή σε ΕΕΚ, ΚΚΕ (μ-λ), Μ-Λ ΚΚΕ, ΟΚΔΕ, Πρωτοβουλία για μια Αριστερή Μετωπική Συμπόρευση, Σχέδιο Β, ζητώντας διμερείς επαφές, κοινή αποφασιστική σύσκεψη και βεβαίως άμεσα συμβολή στην παρέμβαση του μαζικού κινήματος στην προεδρική εκλογή, κλπ.

Σε περίπτωση προκήρυξης άμεσων εκλογών υποστηρίζουμε να δώσουν από κοινού την εκλογική μάχη όσες δυνάμεις το επιθυμούν, με βάση το πολιτικό πλαίσιο που προτείνει το γράμμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Η μάχη για την πολιτική συνεργασία, για τη συσπείρωση των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής, αντιΕΕ και αντισυστημικής Αριστεράς πρέπει να δοθεί και «από τα πάνω» και «από τα κάτω». Το γράμμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η δική μας προσπάθεια δεν απευθύνεται μόνο σε οργανωμένες δυνάμεις, αλλά και σε αγωνιστές.

13. Απαιτείται ΑΜΕΣΑ η ολόπλευρη πολιτική - οργανωτική - οικονομική προετοιμασία του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση. Και σήμερα και την επόμενη μέρα είναι εξαιρετικά απαραίτητο ένα ισχυρό σύγχρονο επαναστατικό εργατικό ρεύμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης. Υπερασπιζόμαστε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την οργάνωση μας, την πολιτική αυτοτέλεια και ενωτική παρέμβασή τους απέναντι στην ιδεολογική και κατασταλτική επίθεση του ταξικού αντίπαλου.

Να καλύψουμε τα πλάνα της οικονομικής εξόρμησης, απαραίτητος όρος για την ανταπόκριση στα καθήκοντα, αλλά και τις στοιχειώδεις υποχρεώσεις της μετακόμισης και της συμμετοχής στις εκλογές.

...

Η Π.Ε. του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, 14/12/2014

[Tweet](#)
